Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Til Hanna Braem

Citation: Baggesen, Jens: ”Til Hanna Braem”, i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 1. Samling. - 1899*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen04tom-shoot-workid55404/facsimile.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 1. Samling. - 1899

Til Hanna Braem.

Den Sindets Ro, som jeg skal aldrig smage,
Den Munterhed, som Himlen nægted mig,
Skal uformørkt bestraale dine Dage,
Veninde! Du skal vorde lykkelig.

Thi blot Naturen ei, som lod dig blive
Saa vittig, ædel, yndig, skiøn og god,
Har givet dig alt, hvad den kunde give;
Og Skiæbnens Yndest blev din sieldne Lod.

Sødt svunde hen din Ungdoms første Dage;
Sødt de nærværende bortsnige sig;
Til dem, som du, gid mange! har tilbage,
Udsigten smilende fortryller mig.

Ak! ofte, naar jeg i dit lyse Øie
De muntre Dyders blide Himmel saae,
Naar, som en venlig Leder fra det Høie,
Jeg saae dig ved min Fredriks Side gaae;

Naar ingen Taarer, intet Spor af Smerte
Formørkede dets englemilde Blik,
Da glemte tidt mit venskabsfulde Hierte
Den tunge Lod, jeg selv af Skiæbnen fik.

Og, naar jeg skued begge lykkelige,
Hinanden flyve Favn i Favn imod,
Udraabte jeg, skiøndt kyst af ingen Pige,
Som om jeg elsktes selv: o! Gud er god!

Jeg deelte begges Fryd; min egen Kummer
Forsvandt i Følelsen af eders Lyst.
Gid, aldrig vakt af eders Lykkes Slummer,
I stedse mig maa skienke denne Trøst!

O! jeg beholder den, thi Haabet smiler
For dig, Elskværdige! hvorhen du gaaer;
Thi Gud og Dyd og Fredrik med dig iler,
Og dette Selskab varig Lykke spaaer!

Hvor ofte sværmer jeg blandt glade Drømme
Om eders vorende Lyksalighed!
Naar I skal Glædens fulde Bæger tømme
I fælles Favn, i uforstyrret Fred!

O! megen, megen Trøst den Vished giemmer,
At du min beste Ven velsignes skal!
I denne glade Følelse jeg glemmer,
At Jorden blev for mig en Jammerdal.

Men naar nu Haand i Haand med ham, Veninde!
Du vandrer Livets Blomsterbane hen,
Lad da en kiærlig Veemodstaare rinde
For Lydias ulykkelige Ven.